

În dimineața următoare, Pelicanul trecu pe acolo.
— Bună, Broscuțo! Ești tare departe de casă.

— Stai! zise Rățușca. Tu știi unde locuiește Broscuța?

— Sigur! Casa ei este destul de departe, în următorul Râu, răspuse Pelicanul. Vrei să te duc?

În semn de rămas-bun, Rățușca îi oferi Broscuței două daruri: o carte bună și o mică umbrelă.

Broscuța îi spuse un MARE mulțumesc.

Și, câteva momente mai târziu, plecă.

Așa că, în acea seară au luat cina
și-au citit povești,

și-au spus noapte bună

NOAPTE BUNĂ!

și au mers la culcare.

OAC-OAC!

*Ei bine, nu o pot repara
în noaptea asta,
își spuse Rățușca.*

Și fugi afară după o găleată...

Acolo însă, descoperi un vizitator neașteptat,
care se rătăcise. Era chiar foarte rătăcit.

— Rămâi să te odihnești aici în noaptea asta,
la adăpost cald și uscat! îl îndemnă Rățușca
pe musafir.

Broscuța acceptă bucuroasă, deși ea
iubea apa **foarte** mult.